

navnlig naar den nye Lov har været anvendt i nogen Tid, og der er vundet en fast Erfaring om dens Virkninger.

§§ 36—38.

En nødvendig Betingelse for, at en Byggeslov skal kunne opnaae det ved samme tilstgiede Diemed, er, at den indeholder tilstrækkelige Bestemmelser til at betrygge Overholdelsen af dens Forskrifter. I den bestaaende Lovgivning findes der saagodtsom ikke saadanne Bestemmelser, og det lader sig heller ikke nægte, at det har sin Vanskelighed paa Landet at træffe saavirkommene Foranstaltninger i den nævnte Henseende som i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne; men man bør dog ikke sænne saadanne Forskrifter, der da maae indeholde, deels hvorledes man vil søge at forebygge Overtrædelsen af de givne Bestemmelser, deels hvilke Følger der ville indtræde, naar Overtrædelsen har fundet Sted. Det har ofte vist sig, at begaaede Overtrædelser af Bygningsanordningerne ikke saameget have deres Grund i de Paagældendes Modvillie som i deres Uvidenhed om det Lovstridige i deres Foretagende, og man har derfor fundet det nødvendigt at optage Forskriften i § 38 om forudgaaende Anmeldelse angaaende forehavende Byggeforetager, hvilken ikke kan ansees synderlig bebyrdende, men derimod saavel for Brandvæsenet som for selve de Byggende afgiver en stor Betyggelse, da de derved itide blive gjorte opmærksomme, ifald der skulde være noget Lovstridigt i deres Forehavende. De strengere Bestemmelser, der indeholdes i Anordningen for Kjøbstæderne af 6te April 1832 § 14, B, D og E og i Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 93 for Kjøbenhavn, har man derimod ikke fundet at kunne bringes i Anvendelse paa Landet.

Disse §§ blive at sammenholde med Bestemmelsen i Tillægsparagraphen 103.

§ 39.

Denne § er kun en videre Udførelse af den ufuldstændige Bestemmelse i Forordningen af 29de Februar 1792 § 1 og følger iøvrigt af sig selv ligesom den tilføiede Henvisning til § 36.

Til 3die Capitel.

Angaaende Omgang med Ild og Lys m. m.

Den store Skjodesløshed, der jevnlig finder Sted paa Landet i Omgang med Ild og Lys i Forbindelse med Mangel paa tilstrækkeligt Tilsyn, har foraarsaget en Mængde Ildbrande. Det er derfor aldeles nødvendigt at foreskrive strengere Forstgighedsregler og et skarper Polititilsyn end tidligere, saameget mere som Landets større Bebyggelse, den Omstændighed, at der nu i et ganske andet Omfang end paa den Tid, Forordningen af 1792 udkom, paa Landet drives Fabrikvirksomhed og anden Næring, hvorved der bruges megen Ild og Lys, den tiltagende Tobaksrøgning og Brug af chemiske Svovstikker, og overhovedet den Sorgløshed, som tildeels maa tilskrives den nu saa almindelig udbredte Løsoresassurance, gjør det sandsynligt, at Ildsvaade hyppigere vil opstaae og bevirke større Tab.

Forordningen af 29de Februar 1792 nævner allerede en Deel Exempler paa foretagne og undladte Handlinger, der paa Grund af den Brandfare, de medføre, ere strafbare og fastsætter Straffe i denne Henseende; men deels have Domstolene vist en Tendens til at give de herhenhørende §§ en bogstavelig Fortolkning og have saaledes frifundet i flere Sager, anlagte efter Ministeriets Ordre, naar den foretagne eller undladte Handling ikke bestemt faldt ind under de exempelvis nævnte, deels ere de lovbestemte Bøder paa Grund af den stigende Værdi og Pengenes synkende Værdi nu alt for lave og kunne ikke længere med nogen Styrke afholde fra Anordningernes Overtrædelse.

Man har derfor troet, at det vilde være nødvendigt ved exempelvis at nævne flere af de Handlinger, som efter den gjorte Erfaring have givet den hyppigste Anledning til Ildsvaade, at henvende Opmærksomheden paa disses Strafbarhed og at ansætte Bøderne saahøit, som skeer, for heri at søge et Middel mod den overhaandtagende Uforsigtighed med Ild og Lys.